

Ediție îngrijită de L. S. Desartovici

Descrierea CIP
a Bibliotecii Naționale a României

XENIA DIN SANKT PETERSBURG, Sfântă
Sunt ocrotitoarea dragostei și a familiei
viața, minunile, rugăciuni
ed. îngrijită de L. S. Desartovici
București, Editura Sophia, 2024
ISBN 978-973-136-973-0

I. Desartovici, L. S. (ed.)

© Editura Sophia, pentru prezenta ediție.

Sfânta Xenia din Sankt Petersburg
SUNT OCROTITOAREA
DRAGOSTEI ȘI A FAMILIEI
viața · minunile · rugăciuni

Cuvânt înainte	5
----------------------	---

Viața Sfintei Xenia

Cum se poate trimite un pomelnic la mormântul Sfintei Xenia din Sankt Petersburg?	10
Isprava dragostei	11
Ochii de dincolo de timp	22
Mormântul dătător de mângâiere	28
Înfățișarea văzută a Sfintei Xenia	43
Chipul launtric al Sfintei Xenia	59

Minunile Sfintei Xenia

Mirele colonel	78
Ocrotitoarea dragostei și a familiei	81
Mai puternică decât războiul	94
Motociclistul din tomberon	97
Cum faci să te asculte Sfânta Xenia?	100
Nu-ți fie teamă, te voi ajuta!	102
O sentință de 25 de ani	104
O pribegie de cinci ani	106
A dat din cap de trei ori	107
O fișă medicală	109
Ațintită în ochii mei	110
În întregime diferit	112
Incredibil de eficient	115
Trei luni de șomaj	116
Patru luni de căutări	117
Popasul minunilor	119
De cinci ori la rând	124

Un cărucior cu roțile	125
Am cerut ceva complet diferit	126
O petală de trandafir	127
Cum am devenit părinți?	129
Curcubeu pe cerul senin	130
Cu un zâmbet ușor	133

Rugăciuni către Sfânta Xenia

Rugăciune pentru limpezirea cugetelor și a alegerilor din viață	136
Rugăciune pentru aflarea soției potrivite	137
Rugăciune pentru aflarea soțului potrivit	138
Rugăciune pentru întărirea legăturii dragostei	139
Rugăciune pentru ajutorarea întregii familii	140
Rugăciune pentru găsirea unui loc de muncă	141
Rugăciune pentru dobândirea unei locuințe	142
Rugăciune pentru izbăvire din patima beției	143
Rugăciune pentru mângâierea celor singuri	144
Rugăciune pentru însănătoșirea copilului bolnav	145
Rugăciune a celor aflați în deplină sărăcie și care nu mai au nici un sprijin	146
Rugăciune pentru ocrotire și ajutor în vremea bătrâneții ...	147
Rugăciune pentru a dobândi milostivirea lui Dumnezeu în ceasul sfârșitului pământesc	148
Rugăciune pentru izbăvirea din obiceiurile rele	149
Rugăciune pentru lucrarea pocăinței nemincinoase	150
Rugăciune pentru stingerea dezbinării dintre soți	151
Rugăciune pentru apropierea cu trezvie de Sfintele Taine	152
Scurtă rânduială de rugăciune către Sfânta Xenia a celui cu suflet mâhnit și deznădăduit	154

Cum se poate trimite un pomelnic la mormântul Sfintei Xenia din Sankt Petersburg?

În fiecare zi, la capela mormântului Sfintei Xenia, se săvârșesc rugăciuni pentru cei care doresc să aibă parte de mijlocirile Fericitei în acest fel. Cei ce reușesc să ajungă în cimitirul din Smolensk, pot da pomelnicele fie în capelă, fie la pangarul Bisericii Icoanei Preacuratei, fie la Biserica Învierii Domnului din cimitir. De asemenea, în urma unei lungi tradiții, în partea de răsărit a capelei mormântului, este așezată o cutie anume pentru bilețele în care doritorii își pot lăsa cererile lor.

Atât pentru rușii care nu pot ajunge la Sankt Petersburg, cât și pentru ortodocșii aflați peste hotare, biserica Maicii Domnului din Smolensk (de care este administrat mormântul Sfintei Xenia), în cadrul site-ului său oficial de prezentare, a pus la dispoziție și o pagină prin intermediul căreia pot fi trimise pomelnice online. Adresa acestei pagini este:

<https://smolenka.spb.ru/chasovni/ksenia-peterburgskaya/podat-zapisku-ksenii/>

Pe un pomelnic din cadrul acestei pagini, pot fi cuprinse maximum zece persoane, trecându-se doar numele de Botez (prenumele) al celor care se dorește să fie pomeniți.

Variantele în care se poate face pomenirea sunt mai multe, începând de la o singură slujbă, până la pomenirea pentru un an întreg, fiind inclusă aici și pomenirea la proscomidia dinaintea săvârșirii Sfintei Liturghii. Pomelnicele pentru cei vii și cei adormiți se trimit separat.

Pe site există această mențiune: „Vă rugăm să rețineți că numele persoanelor de credință neortodoxă, ale celor nebotezați și ale sinucigașilor nu se cade să fie pomenite în rugăciunile bisericești”.

Atât trimiterea pomelnicului, cât și plata se face online, confirmarea venind pe adresa de e-mail furnizată de cel care trimite cererea. După efectuarea plății, numele trimise pe pomelnic vor fi introduse în rândurile de rugăciune începând cu ziua dorită de cel ce face solicitarea.

În momentul de față, această modalitate de a trimite pomelnice este funcțională doar din interiorul Federației Ruse și din țările care fac, în continuare, banking online cu Rusia.

O altă metodă de a trimite pomelnice este cea clasică, prin intermediul poștei, iar cei care doresc să primească răspuns și o petală cu ulei sfințit, pot scrie pe adresa Protoiereului Evgheni Șoghenov, punând în plic și o mică donație, prin care să fie acoperite costurile de expediție.

Adresa: Pr. Evgeny Shoghenov, str. Kamskaya 24, Vasilievsky Ostrov, Sankt Petersburg, 199178, Rusia

Адрес: 199178, Санкт-Петербург, В.О., ул. Камская, д. 24, Настоятелю Protoiereю Евгению Шогенову

VIAȚA SFINTEI XENIA CEA NEBUNĂ PENTRU HRISTOS

ISPRAVA DRAGOSTEI

Viața Sfintei Xenia a dăinuit peste vremi ca o adevărată izbândă a rugăciunii și a alipirii de Dumnezeu, dintru care a rodit un pom duhovnicesc plin de roade crescute în numele și întru lumina dragostei Duhului Sfânt.

Cele mai multe lucruri pe care le știm despre viețuirea pământească a Sfintei Xenia s-au păstrat prin tradiția orală și, poate tocmai de aceea, unul dintre autorii ruși care a încercat să alcătuiască o biografie bine încadrată în epocă a Sfintei, spunea că, în ce privește datele cronologice precise privitoare la această minunată femeie, singura certitudine este că nu știm nimic cu exactitate. Astfel se întâmplă că tradiția populară nu a păstrat informații despre părinții și nașterea Sfintei Xenia, sau unde anume și cum și-a primit educația. De aceea, putem doar bănuși că nu provenea dintr-o familie de oameni simpli și nevoiași, de vreme ce a fost căsătorită cu Andrei Feodorovici Petrov, care avea rangul de colonel și slujea ca și capelmaistru la curtea țarinei Elisabeta Petrovna (1741-1762). Se pare că Sfânta Xenia s-a născut undeva în jurul anului 1730 și și-a petrecut mai toată viața în Sankt Petersburg; poate de aceea numele său a și rămas pentru totdeauna legat de „capitala de nord” a Imperiului Țarist.

Drumul vieții Sfintei Xenia a fost unul obișnuit pentru o tânără din prima jumătate a veacului al XVIII-lea din Rusia, iar în căsătoria sa cu Andrei Feodorovici, a precumpănit dragostea și prețuirea reciprocă. Această simplitate a firescului vieții a făcut ca acest cuplu să nu iasă cu nimic în evidență și, poate de aceea, tradiția pomeneste doar despre faptul că ei trăiau în bună înțelegere, ca multe alte familii din Sankt Petersburg.

Îndeobște, amănunte biografice mai multe se cunosc despre personalitățile istorice care au definit destinul unei națiuni sau al unui imperiu, au avut izbânzi militare, au revoluționat știința sau, prin operele lor au lăsat o pecete de neșters în literatură, muzică, pictură sau alte domenii socotite reprezentative pentru propășirea culturii și a civilizației. Dar Sfânta Xenia, prin isprava dragostei purtată până în sfârșit, a călcat peste toată stricăciunea și slava pământească, înaintând și pășind înaintea lui Dumnezeu cu fiecare cuget și simțire a sa. Acest lucru nu se poate săvârși nicidecum numai cu puteri omenești și, tocmai de aceea, el devine un eveniment care depășește curgerea istoriei, fiind totodată foarte greu de priceput din exterior și, mai mult de atât, nu de puține ori, poate fi socotit drept nebunie de către „gura și înțelepciunea lumii”. Oamenii ca Sfânta Xenia, fiind în trup, L-au cunoscut pe Domnul și au dimpreună-grăit cu El, astfel încât știau și erau pe deplin încredeți că viața lor este „ascunsă cu Hristos în Dumnezeu” (Coloseni 3, 3).

După ce s-a căsătorit cu colonelul Andrei Feodorovici Petrov, Sfânta Xenia nu s-a remarcat cu nimic față de alte femei din vremea ei. Iată de ce în memoria colectivă nu s-a păstrat mare lucru despre această parte a vieții sale. Însă atunci când, după moartea neașteptată a soțului iubit, a renunțat deplin la toate mângâierile, bucuriile și alipirile pământești, acest fapt a rămas ca o pecete de neșters în conștiința credincioșilor și, din acest moment, a început să crească treptat atenția pe care oamenii cu luare-aminte au acordat-o vieții și faptelor acestei uimitoare femei.

Nu se cunosc împrejurările în care Andrei Feodorovici Petrov a murit, iar părerile și speculațiile despre acest eveniment rămân, mai mult sau mai puțin, întemeiate în cadrul istoric, având în vedere că a dăinuit doar faptul că el era capelmaistru cu grad de colonel la curtea împărătesei Elisabetei Petrovna. Însă aceeași tradiție ne spune că moartea sa a venit pe neașteptate, prinzându-l fără de pocăință și nefiind împărțat cu Trupul și Sângele lui Hristos.

Sankt Petersburgul în anul 1715, așa cum este înfățișat într-o acuarelă a inginerului suedez Paul Bethun

Acest eveniment năpraznic a zguduit-o din temelii pe tânăra Xenia, care, în mod cu totul neprevăzut, devenise văduvă și se simțea lipsită de prezența, dragostea și grija soțului său iubit. Când bărbatul a răposat, Xenia Grigorievna era în vârstă de 26 de ani, nu avea copii și s-ar putea spune că dobândise doar în parte acea fericire și împlinire lumească după care alergăm toți pământenii.

În fața acestei noi realități care i se deschidea înaintea, Xenia a priceput deșertăciunea oricărei alipiri de lucrurile materialnice și se vedea pe ea însăși cuprinsă în această înfricoșătoare nebunie a cheltuirii fără de folos a răstimpului dat nouă pe pământ. Era o durere imensă și statornică, pe care a trăit-o dinaintea lui Dumnezeu până la capăt, pentru că era curățitoare și luminătoare. Moartea soțului Andrei s-a preschimbat într-o oglindă necruțătoare, în care Sfânta Xenia se privea pe sine și pricepea că putea la fel de bine să fi fost ea cea care să fi murit năpraznic. Prin moartea bărbatului său, Domnul i-a dăruit Xeniei marele dar al aducerii aminte de moarte, întru lumina căruia toate cele pământești pot fi văzute în cumplita lor nestatornicie și nimicnicie. Xenia nu mai vedea acum decât soarta veșnică a soțului ei, dar deopotrivă deslușea și menirea nevoițelor ce urma a le înfăptui cu puterea și darul lui Dumnezeu. Știa preabine că nu vrea să-mai amortească sufletul înturnându-se la viața dinainte de moartea lui Andrei. A se întoarce acolo ar fi fost mai cumplit

decât însăși moartea, pentru că acum Dumnezeu, în nespusa Lui dragoste, îi descoperise o rază a lucrării Sale mântuitoare, prin care El îi cheamă pe cei pe care mai dinainte îi cunoaște că vor răspunde dorului, suspinului și chemării Sale.

Cu adevărat, tainică, dumnezeiască și mai presus de minte este călăuzirea cea de Sus!

Fiind cuprinsă de strălucirea Sfântului Duh, care o purta peste înfricoșătoarea genune a nestatorniciilor lumii pământești, Sfânta Xenia a hotărât să renunțe la toate cele materialnice pe care le avea, și asta chiar dacă cei din jurul ei vor socoti că a înnebunit din pricina multei suferințe aduse de moartea soțului. Și întocmai așa s-a și întâmplat: când a început să dăruiască tot ceea ce agonisise pe pământ – casă, mobilier, bijuterii, haine, încălțăminte și alte lucruri de preț – multora li s-a părut că s-a smintit la minte și e cuprinsă de frenezia nebuniei. De aceea rudele și cunoscuții au considerat că trebuie neapărat să-i vină Xeniei în ajutor și, socotind că a înnebunit de-a dreptul, au înaintat o cerere către autorități pentru a se constata dacă Xenia nu și-a pierdut cumva discernământul și integritatea puterii de a judeca. În urma întâlnirii și a convorbirilor cu cei desemnați legal pentru evaluarea sănătății ei mintale, s-a dovedit că Xenia este pe de-a-ntregul conștientă și lucidă, iar discernământul său nu a fost nicidecum afectat de moartea lui Andrei Feodorovici Petrov și, prin urmare, avea tot dreptul să dispună de bunurile sale așa cum dorea. Astfel, fără ca cineva să îi mai poată sta împotriva, Sfânta Xenia și-a împărțit toate averile săracilor, iar casa a dăruit-o bunei sale cunoștințe Parascheva Antonova, cerându-i să fie milostivă cu cei sărmani și să-i primească acolo pe pribegii fără de adăpost care se vor afla în trecere prin acele locuri. Rămânând fără nimic, acum nimic nu mai putea să o despartă pe Sfânta Xenia de dragostea lui Dumnezeu.

Și într-adevăr, ceea ce nu puteau pricepe rudele și apropiații Sfintei Xenia este că ea chiar își pierduse cu totul mintea – pentru că aceasta era ultima ei avere – și... i-o dăruise pe de-a-ntregul lui Hristos, iar El i-a dăruit cugetele minții Sale.

Astfel a pășit tânăra Xenia pe calea cea aspră și uimitoare a nebuniei pentru Domnul, graiul și glasul său lăuntric devenind cel al suspinului Duhului Sfânt.

Îmbrăcând cămașa și caftanul de colonel al soțului ei – în țesătura căruia dominau roșul și verdele – Sfânta Xenia spunea tuturor că nicidecum nu a răposat Andrei Feodorovici, ci aceea care a murit a fost soția lui – Xenia Grigorievna. Mai mult decât atât, de atunci înainte, niciodată nu a mai răspuns când era numită Xenia, însă întotdeauna era binevoitoare dacă era chemată Andrei Feodorovici. Astfel a început nevoița nebuniei ei pentru Domnul, iar odată pornită pe această cale, până la sfârșitul vieții sale, nu a mai avut un loc al său unde să își plece capul.

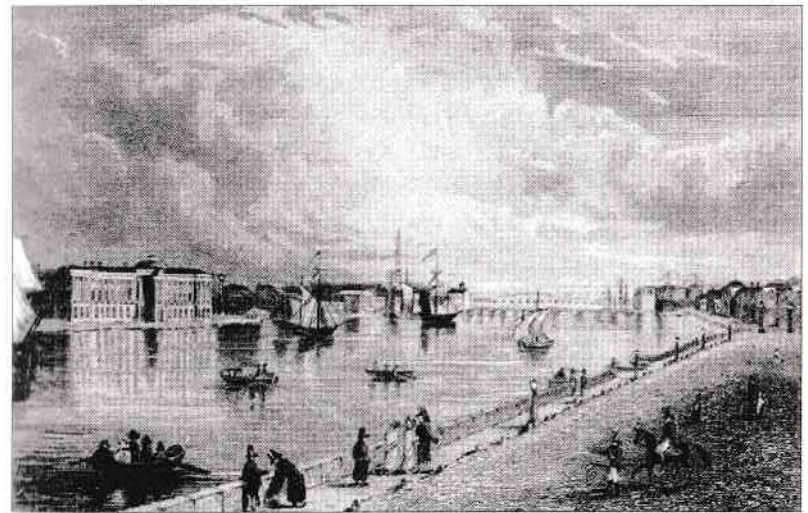
În cea mai mare parte a vremii, Sfânta Xenia pribegea prin Sankt Petersburg și prin mahalalele acestui oraș, iar cel mai adesea era văzută în vecinătățile Bisericii Sfântului Apostol Matei, unde locuiau pe atunci mulți oameni nevoiași în izbe mici de pământ ori de lemn.

Fiind îmbrăcată într-un costum de ofițer, care, în scurtă vreme, s-a ponosit și s-a zdrențuit din pricină că nevoitoarea trăia sub cerul liber, apariția printre oameni a Sfintei Xenia stârnea la început o oarecare mirare, dar uneori și împotrivire. Chiar dacă arăta precum o cerșetoare, Xenia era o prezență blândă, iar cuvintele ei oarecum ciudate se împlineau în viețile oamenilor, fiind adeseori prevestitoare a celor ce urmau să vină. Cu toate acestea, se întâmpla că unii oameni înverșunați o luau în răspăr și chiar o batjocoreau, însă sărăcia, nerăutatea și rugăciunea de taină a Sfintei Xenia îi dezarma de fiecare dată. Dinaintea ochilor inimii, Sfânta Xenia Îl avea pe Hristos Cel Ce pătimește și știa că El este în continuare pribeag și batjocorit în această lume, așteptând răbdător ca oamenii să vină la Dânsul și să Îl cunoască.

Nu de puține ori, s-a întâmplat ca băieții de pe ulițele Sankt Petersburgului să se obrăznicească, prinzând astfel curaj să rădă și să o batjocorească pe Sfânta Xenia. Ea răbda statornic toate cuvintele și gesturile defăimătoare, sorbind toate batjocurile ca pe un dar dat ei de Domnul spre a-L

cunoaște în smerenia Sa de necuprins cu mintea, prin care El S-a lăsat omorât de oameni ca pe toți să-i mântuiască. Sfânta Xenia știa din propria sa viață cât este de greu să te înfățișezi cu adevărat lui Dumnezeu și să-I mulțumești pentru toate, de aceea nu judeca pe nimeni. Mai mult de atât, nu numai că acoperea cu bunătate răutățile care i se făceau, ci și le asuma și le sorbea în chip dumnezeiesc, așa precum a făcut și Domnul în Ghetsimani, când a luat asupra Sa fărădelegile întregii omeniri. Suspinerile acestei rugăciuni au călăuzit-o pe Sfânta Xenia către pogorârea în iadul cel mai adânc al depărtării omului de Tatăl, fiind astfel călăuzită de Duhul Sfânt și agonisind o cunoștință și o înțelepciune care este de nedobândit în școlile sau universitățile acestei lumi. Doar cei care poartă aceeași lucrare pot cunoaște inima adâncă a Sfintei Xenia, însă este adevărit că, în rugăciunea sa, marea nevoitoare îmbrățișa desăvârșit întreaga fire omenească și de aceea Domnul îi descoperea oamenii cu trecutul, prezentul și viitorul lor. Minunata Xenia lua asupra sa viețile oamenilor cu toate greșelile și păcatele lor, iar Hristos Dumnezeu îi descoperea inimile și toate cugetele acestora, dar deopotrivă și cele care aveau să se întâmple cu ei în viitor. De aceea, cuvintele ei, la început nebăgate în seamă, au început să fie tot mai prețuite, deoarece cei ce erau cu luare-aminte puteau pricepe că sunt vestitoare de adevăr.

Sfânta pribegea pe străzile Sankt Petersburgului sprijinindu-se în toiagul său și odată s-a întâmplat să întâlnească în calea ei o ceată de băieți. Aceștia, văzând-o cât este de nevoiașă și lipsită de apărare, au început să-i arunce cuvinte defăimătoare, râzând pe seama ei, însă Sfânta i-a răbdat cu îngăduință și a trecut mai departe. Nesuferind această neîmpotrivire și blândețe, acești băieți au luat pietre și noroi și au început să le arunce cu îndârjire în Sfânta Xenia. Văzând acest lucru și pricepând prin rugăciune că această faptă – prin lucrarea drăcească – le va fi pricină pentru săvârșirea multor altor răutăți când vor crește mari, nebuna pentru Hristos s-a întors spre ei cu toiagul ridicat și, alungându-i cu mânie, i-a împrăștiat pe toți, care încotro. Ce nu știau acești copii nesăbuiți este că, prin

Malurile Nevei în Sankt Petersburg, după cum sunt reprezentate într-o gravură englezească din a doua jumătate a secolului al XVIII-lea

ceea ce Sfânta Xenia a făcut, de fapt îl alungase pe diavol din viețile lor. A fost întâia oară când locuitorii Petersburgului au văzut-o pe Sfânta Xenia amenințând cu toiagul ridicat. Mai apoi, copiii au fost struniți să nu îndrăznească să o mai vatăme în vreun fel pe sărmana pribeagă.

Cei din mahalalele Petersburgului au prins a se obișnui cu felul ciudat în care se purta și grația Sfânta Xenia și, puțin câte puțin, au priceput că ea nu este nicidecum o cerșetoare obișnuită. Multora a început să le fie milă de sărăcia în care trăia și se străduiau să o ajute măcar cu câte ceva. După ce s-au zdrențuit cu totul hainele ostășești ale soțului ei, Sfânta Xenia a continuat să se îmbrace – fie vară, fie iarnă – într-o bluză și o fustă, amândouă sărăcăcioase, dar care întotdeauna erau de o culoare anume: când era fusta verde, purta bluză roșie, iar când era bluză verde, avea fustă roșie. Alegerea acestor culori era legată de felul uniformei ofițerești a soțului său. Purta încălțări rupte și găurite, iar în vremea iernii, picioarele îi erau umflate și roșii de la ger. Cu toate că mulți oameni i-au oferit haine călduroase și încălțăminte de pomană, Sfânta Xenia le-a

URDIA | We know
back

dăruit mai apoi pe toate celor năpăstuiți, iar portul său în roșu și verde a rămas neschimbat. Când i se ofereau bănuți, nu primea decât „țarul pe cal” – o monedă de câteva copeici, pe care foarte repede o dăruia celor mai sărmani decât ea.

În răstimpul zilei, Sfânta Xenia rătăcea pe străzile prăfuite și nepietruite ale Sankt Petersburgului, iar câteodată mai poposea la cunoscuții săi, lua masa cu ei și purta câte o convorbire, ca apoi să pornească iarăși în pribegia sa tăcută și rugătoare. Nimeni nu știa unde își petrece nopțile, iar acest lucru a devenit o îngrijorare și o curiozitate atât pentru cei ce o cunoșteau pe Sfânta Xenia, cât și pentru organele de poliție, care primiseră atribuțiuni precise în ce privea restrângerea vagabondajului și a cerșetoriei. Poliția suspecta că Sfânta Xenia se adăpostea în locuri în care bunele moravuri erau trecute cu vederea, de aceea s-a luat hotărârea ca această femeie sărmană să fie urmărită și să se afle unde anume își are sălașul în vremea nopții și ce anume face atunci. În cele din urmă, strădania și vigilența poliției a adus roade cu totul neașteptate.

Deoarece Sankt Petersburgul se află lângă Cercul Polar de Nord, fiind la aceeași latitudine cu orașele Helsinki, Stockholm și Oslo (60°N), aici se petrece un fenomen aparte, în care asfințitul soarelui durează toată noaptea, astrul zilei nemaicoborând sub linia orizontului. Acest fenomen, fiind cunoscut ca „nopțile albe”, începe la jumătatea lunii mai și se întinde până la jumătatea lunii iulie. Așadar, vreme de două luni, soarele doar coboară la amurg, însă nu mai apune. E cu puțință ca anume în timpul acestor nopți albe să fi fost urmărită Sfânta Xenia de polițiști, sau poate în alte nopți, în care lumina lunii era îndestulătoare pentru ca vizibilitatea să permită observarea până la o distanță considerabilă.

Cei care fuseseră însărcinați cu urmărirea Xeniei pe o perioadă mai îndelungată, au dat mărturie limpede și amănunțită despre felul în care se desfășura „viața de noapte” a acestei cerșetoare. Indiferent de anotimp sau de cât de vitregă era vremea afară, în timpul nopții, Sfânta Xenia ieșea pe un câmp în afara orașului și, așezându-se în genunchi,

Sfânta Xenia cărând cărămizi – ilustrație din 1907, realizată pentru prima carte cu mărturiile ale minunilor sale

începea a se ruga cu mâinile ridicate, iar rugăciunea sa dura până în vremea dimineții. În curgerea privegherii pe care o săvârșea, la anume răstimpuri, se ridica în picioare ca mai apoi să facă plecăciuni până la pământ către cele patru zări. Apoi se așeza iarăși în genunchi și ridica spre Domnul mâinile și suspinările adânci ale inimii sale.

Într-o altă împrejurare, muncitorii care lucrau la înălțarea unei noi biserici de cărămidă în cimitirul din Smolensk, au început să vadă că, în timpul nopții, când ei nu erau de față, cineva le urca multe cărămizi pe schele, pregătindu-le astfel